

Socialministeriet
Lovkoordinering
J.nr. 2010-795
ejb

9. april 2010

**Notat
om
Klagemuligheder for personer omfattet af L 169**

Generelle klageregler efter serviceloven

Efter servicelovens § 166 kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven, medmindre andet er fastsat, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i retssikkerhedsloven.

Beslutninger om væsentlige ændringer i den konkrete indsats efter en række bestemmelser i serviceloven kan også indbringes for det sociale nævn. Det følger af servicelovens § 3, stk. 2.

Om indsendelse af klager gælder efter retssikkerhedslovens kapitel 10, og retssikkerhedsbekendtgørelsens kapitel 3, at kommunalbestyrelsen skal genvurdere en afgørelse, der klages over. Derfor skal klagen afleveres til den kommune, der har truffet afgørelsen. I afgørelsen skal oplyses, hvor klagen skal sendes til. Klagefristen er 4 uger efter, at borgeren har fået meddelelse om afgørelsen. Der henvises nærmere til retssikkerhedslovens §§ 66, 67 og 74, samt § 12 i bekendtgørelse nr. 709 af 3. juli 2009.

Efter forvaltningslovens § 25 gælder en generel regel om klagevejledning. Herefter skal skriftlige afgørelser være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Dog er der ikke pligt til at give klageadgang, hvis borgeren har fået fuldt medhold i afgørelsen.

Disse regler ændres ikke ved L 169, og gælder således fortsat for personer, der omfattes af lovforslaget.

Når den oprindelige opholdskommune efter de foreslåede regler i L 169 træffer en afgørelse efter serviceloven i forhold til en borger, kan borgeren således klage over afgørelsen til det sociale nævn, som denne kommune hører under. Klagen skal indsendes til den kommune, der har truffet afgørelsen. Dette skal fremgå af klagevejledningen til borgeren i forbindelse med afgørelsen.

Klage i situationer, hvor afgørelseskompetencen er delegeret fra den oprindelige opholdskommune til den aktuelle opholdskommune.

Specielt for så vidt angår afgørelser efter serviceloven, der efter delegation fra den oprindelige opholdskommune er truffet af borgerens aktuelle opholdskommune gælder, at disse afgørelser uanset delegationen er truffet på den oprindelige opholdskommunes vegne. I lovforslagets § 1, nr. 7 og 8 er fastsat, at

også klager over sådanne afgørelser skal indsendes til den oprindelige opholdskommune og behandles af det sociale nævn, som den hører under. Dette vil skulle fremgå klart af klagevejledningen til borgeren. Det er hermed det samme nævn, der skal behandle en klage, uanset om den oprindelige opholdskommune har delegeret udøvelsen af myndighedsopgaver til borgerens aktuelle opholdskommune. Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8.

Klage over afgørelser om ikke at overtage handlepligten i eksisterende sager

For eksisterende sager, hvor en person inden lovens ikrafttræden har fået ophold i en af de omfattede boformer efter medvirken fra en tidligere opholdskommune eller anden offentlig myndighed følger det af lovforslagets § 3, at den tidligere opholdskommune som udgangspunkt bliver handlekommune efter serviceloven fra 1. januar 2011. Dette er en følge af lovforslaget, og er således ikke en afgørelse efter serviceloven, som borgeren kan klage over.

Da der ikke i alle sager vil være budgetstyringsmæssigt grundlag for, at den tidligere opholdskommune igen skal overtage handlekommuneforpligtelsen efter serviceloven, foreslås i lovforslagets § 3, stk. 4, at den tidligere opholdskommune skal kunne beslutte fortsat at betale refusion for udgifter til hjælp efter serviceloven frem for igen at blive handlekommune for personen vedrørende disse ydelser. Sådanne afgørelser skal træffes ud fra en afvejning af dels de budgetstyringsmæssige behov, der er grundlag for lovforslaget, dels administrative hensyn og hensynet til borgeren, der i konkrete sager kan tale imod en ændring af handlekommuneforpligtelsen, herunder f.eks. hvis borgeren i en længere årrække har boet i en kommune, der ligger fjernt fra den kommune, der har betalt refusionen.

Den person, sagen vedrører, har - som ved andre kommunale afgørelser - mulighed for at klage til det sociale nævn over en kommunes afgørelse om ikke at overtage handlepligten for den pågældende. Det er alene en kommunes afgørelse om ikke at overtage handlepligten, der kan påklages. En kommunes undladelse af at træffe beslutning om ikke at overtage handlepligten kan således ikke påklages. Dette skyldes - som nævnt ovenfor - at en tidligere opholdskommunes overtagelse af handlepligten er en direkte følge af lovforslaget. En kommune skal derfor alene træffe en afgørelse, hvis kommunen ikke ønsker at overtage handlepligten.

En kommunes afgørelse efter forslaget § 3, stk. 4 om ikke at overtage handlepligten kan kun påklages af den person, sagen vedrører. Den nuværende opholdskommune kan altså ikke påklage afgørelsen.

Der henvises nærmere til bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 4.